

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 28. októbra 2014 v senáte zloženom z predsedu JUDr. Emila Bdžocha a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci proti odsúdenému **Ing. P. Ď.** pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. (zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov účinného do 31. decembra 2005) **o sťažnosti odsúdeného** proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 10. februára 2014, sp. zn. 4 T 2/2005, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného Ing. P. Ď. **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením krajský súd podľa § 438 ods. 1 Tr. por. per analogiam zamietol návrh odsúdeného Ing. P. Ď. na započítanie času, po ktorý bolo odsúdenému pred právoplatnosťou rozsudku odňaté oprávnenie na činnosť, ktorá je predmetom zákazu, do výkonu trestu zákazu činnosti uloženého mu na dobu 6 (šesť) rokov rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 27. júna 2007, sp. zn. 4 T 2/2005, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. októbra 2008, sp. zn. 4 To 2/2008.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený Ing. P. Ď.

V písomných dôvodoch v podstate namietal, že napadnuté uznesenie je zmätočné, nepreskúmateľné, nezákonné, pričom tento postup mal za následok, že došlo k nesprávnej aplikácii § 61 ods. 8 Tr. zák. nezapočítaním dôb, počas ktorých bolo sťažovateľovi odňaté oprávnenie na činnosť, ktorá je predmetom zákazu aj na základe v spise zadokumentovaných

a preukázaných predchádzajúcich rozhodnutí o odňatí oprávnenia na činnosť, ktorá je predmetom zákazu.

Sťažovateľ má za to, že bude potrebné pre zákonné rozhodnutie podľa § 438 ods. 1 Tr. por. presne ustáliť celkovú dobu, počas ktorej mu bolo odňaté oprávnenie na činnosť, ktorá je predmetom zákazu a to vyžiadanim riadnych, presných a úplných údajov od príslušných štátnych orgánov a potom bude možné rozhodnúť v súlade s ustanovením § 61 ods. 8 Tr. por.

Napokon sa zaoberal i úvahami de lege ferenda porovnávajúc ustanovenie § 49 ods. 3 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 a § 61 ods. 8 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. s tým, aby platná zákonná úprava nepripúšťala rozdielny výklad pri ich aplikácii.

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté uznesenie a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Na podklade podanej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia a konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť nie je dôvodná.

V súlade so stavom veci a zákonom postupovala predsedníčka senátu krajského súdu, keď „sťažnosť odsúdeného Ing. P. Ď. na prieťahy v konaní“ posúdila ako žiadosť o nezapočítanie času, po ktorý bolo odsúdenému odňaté vodičské oprávnenie, do uloženého trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlo. Z obsahu podanej „sťažnosti“ totiž nepochybne vyplýva, že odsúdený sa dožadoval započítania „času“ v zmysle § 438 ods. 1 Tr. por. podľa hľadísk obsiahnutých v § 61 ods. 7 Tr. zák.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia nepochybne vyplýva i správnosť použitia ustanovenia § 438 ods. 1 Tr. por. per analogiam, keďže platná a účinná zákonná úprava neumožňuje negatívne rozhodnutie o nezapočítaní posudzovanej doby do uloženého trestu zákazu činnosti (strana 3, ods. 2 odôvodnenia uznesenia).

Sťažnostný súd nezistil pochybenie ani pokiaľ ide o výklad ustanovenia § 438 ods. 1 Tr. por., keď nezistil súvislosť medzi spáchaným skutkom posúdeným ako trestný čin útoku

na verejného činiteľa podľa § 155 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a odňatím vodičského oprávnenia pred právoplatným rozsudkom, kde bol uložený trest zákazu vodičskej činnosti na dobu šesť rokov, od výkonu ktorého bolo už podmiennečne upustené na podklade právoplatného uznesenia Krajského súdu v Bratislave z 31. januára 2014, sp. zn. 4 T 2/2005. Najvyšší súd pritom poznamenáva, že práve konanie o podmiennečnom upustení od ďalšieho výkonu trestu zákazu vodičskej činnosti bolo štádium, kde mohol odsúdený Ing. P. Ď. pri výpočte zákonnej doby na rozhodnutie o podmiennečnom upustení uplatňovať teraz posudzované započítanie doby v zmysle § 438 ods. 1 Tr. por.

Na podklade uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná, preto ju zamietol v zmysle § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je dôvodná.

V Bratislave 28. októbra 2014

JUDr. Emil B d ž o c h, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Zuzana Vojtelová